

Arrest

nr. 171 533 van 8 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatsecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2016 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 april 2016 tot weigering verlenging tijdelijk verblijf en afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juli 2016 om 12:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. MORRE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat zij nog tot november 2016 als student ingenieur petrochemie in Egypte verblijfsrecht heeft.

De verzoekende partij werd op 25 mei 2015 in het bezit gesteld van een visum type D om humanitaire redenen. Een verlenging van zijn verblijf werd aan volgende voorwaarden gebonden:

- * Een positief verslag van samenwoning met diens vader;
- * Bewijs dat betrokkene een studie volgt in België of bewijzen van tewerkstelling;
- * Een recent attest dat de verzoekende partij op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (attest OCMW).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 13 april 2016 de beslissing tot weigering verlenging tijdelijk verblijf en afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissingen, die de verzoekende partij op 27 juni 2016 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- Eerste bestreden beslissing:

“Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 06.07.2016 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.

Overwegende dat de genaamde A. M.-N. geboren te H. op (...)1993, onderdaan van Syrië, verblijvende te (...) gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.

Overwegende dat betrokkene vanuit Egypte (visum afgeleverd op 25.05.2015 door Belgische ambassade in Caïro) via Athene, Griekenland (zie stempel in paspoort op 20.06.2015) doorreisde naar België met een visum D afgeleverd om humanitaire redenen. Overwegende dat zijn tijdelijk verblijf gebonden is aan volgende voorwaarden voor verlenging:

- Een positief verslag van samenwoning met diens vader
- Bewijs dat betrokkene een studie volgt in België of bewijzen van tewerkstelling
- Een recent attest dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (attest ocmw)

Uit het voorgelegde OCMW attest blijkt dat betrokkene in de voorbije periode leefloon heeft genoten van de Belgische Staat en dit tot en met 17.03.2016. Overwegende bovendien dat er door de wijkagent geen samenwoning meer kon worden vastgesteld met de vader. Uit het verslag van de wijkagent blijkt dat betrokkene enkel in België aanwezig is tijdens de vakantieperiodes en de rest van de tijd in Egypte verblijft. Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.”

- Tweede bestreden beslissing:

“De heer:

naam: A., M.-N.,

geboortedatum: (...)1993

geboorteplaats: H.

nationaliteit: Syrië (Arabische Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Artikel 13, § 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Overwegende dat betrokkene vanuit Egypte (visum afgeleverd op 25.05.2015 door Belgische ambassade in Caïro) via Athene, Griekenland (zie stempel in paspoort op 20.06.2015) doorreisde naar België met een visum D afgeleverd om humanitaire redenen. Overwegende dat zijn tijdelijk verblijf gebonden is aan volgende voorwaarden voor verlenging:

- Een positief verslag van samenwonen met diens vader
- Bewijs dat betrokkene een studie volgt in België of bewijzen van tewerkstelling
- Een recent attest dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (attest Uit het voorgelegde OCMW attest blijkt dat betrokkene in de voorbije periode leefloon heeft genoten van de Belgische Staat en dit tot en met 17.03.2016. Overwegende bovendien dat er door de wijkagent geen samenwonen meer kon worden vastgesteld met de vader. Uit het verslag van de wijkagent blijkt dat betrokkene enkel in België aanwezig is tijdens de vakantieperiodes en de rest van de tijd in Egypte verblijft. Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat de duur van zijn verblijf, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. Betrokkene is het Rijk pas in 2015 binnengekomen en kan zonder problemen terugreizen naar Egypte, een veilig land waar hij klaarblijkelijk nog steeds kan verblijven en bijzondere banden mee heeft. Een verplichte terugkeer zijn land van herkomst, Syrië waar de situatie mogelijks gevaarlijk of onstabiel is, is dus niet aan de orde in zijn geval.”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughoudingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of terughoudingsmaatregel kan worden beschouwd wenst te verkrijgen hij de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel. Het staat niet ter discussie dat de *in casu* eerste bestreden beslissing – de weigering verlenging tijdelijk verblijf – geen verwijderings- of terughoudingsmaatregel is waarvan de tenuitvoerlegging imminent kan worden.

Wat de tweede bestreden beslissing betreft – het bevel om het grondgebied te verlaten – is het niet betwist dat de verzoekende partij geenszins wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet van haar vrijheid is beroofd en dat er geen datum voor een gedwongen uitvoering bepaald is. De verzoekende partij is niet het voorwerp van enige dwangmaatregel met het oog op een gedwongen uitvoering van de bestreden beslissing, en evenmin is er een gedwongen uitvoering van de bestreden beslissing op heden gepland.

De verzoekende partij kan overeenkomstig het gestelde in artikel 39/82, § 3, van de vreemdelingenwet een gewone vordering tot schorsing en een annulatieberoep indienen tegen de bestreden beslissing en indien ze daarna effectief van haar vrijheid beroofd wordt met het oog op een gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, bij wege van voorlopige maatregel aan de Raad vragen het ingediende schorsingsverzoek zo snel mogelijk te behandelen, dit op grond van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet.

Artikel 39/85, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het verzoek, naar aanleiding van het tussenkomen van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel die imminent is, om bij wege van

voorlopige maatregelen zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van een andere beslissing te behandelen – te dezen het de beslissing tot weigering verlenging tijdelijk verblijf en afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – slechts ontvankelijk is indien tegelijk bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de verwijderings- of terughoudingsmaatregel die imminent is of is geworden. Deze vorderingen worden ingesteld binnen de termijn bedoeld in artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. In toepassing van artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, moet de vordering tot schorsing waarbij voorlopige maatregelen worden gevorderd reeds zijn ingeschreven op de rol, mag de Raad er zich nog niet over hebben uitgesproken.

Er wordt derhalve gelet op de omstandigheden die de zaak kenmerken niet aannemelijk gemaakt waarom een gewone schorsingsprocedure, gericht tegen de bestreden beslissingen, te laat zou komen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,